

วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

NARBHUTPARITAT JOURNAL

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2566 Vol. 15 No. 1 January - April 2023

Received: December 7, 2021

Revised: March 30, 2023

Accepted: April 24, 2023

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

The Development of Learning Model for Creative Writing on Online Media
for Undergraduate Students

ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์*

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: penthai_88@windowslive.com

Sasipong Srisawat*

General Education Udon Thani Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 3) ทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ 4) ประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสัมภาษณ์ 2) รูปแบบการเรียนรู้ 3) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การวิเคราะห์เนื้อหา ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและนำเสนอแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พบว่า ผู้เกี่ยวข้องต้องการให้จัดการเรียนรู้โดยมีประเด็นดังนี้ 1) การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง 2) การลงมือปฏิบัติและเผชิญปัญหาที่ท้าทาย 3) การเรียนรู้กฎหมายเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์ และ 4) การวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับภาระงานที่มอบหมาย

2. รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล รูปแบบการเรียนรู้มีชื่อว่า “REWLAP Model” รูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ พบว่ามีประสิทธิภาพ 83.72/82.61

4. การประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้ 1) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ ผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าร้อยละ 80

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้; การเขียนสร้างสรรค์; สื่อออนไลน์

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the basic information and the need for learning model development, 2) develop learning styles 3) experimental learning model 4) evaluate learning model. The sample group consisted of 50 undergraduate students in the first semester of the academic year 2021, which were obtained by Cluster random sampling. The research tools were as follows. 1) The interview questionnaire form. 2) The learning models. 3) The estimation form of suitability. 4) The test form of academic achievement. 5) Creative writing ability test on online media. Data were analyzed by content analysis using percentage, mean, and standard deviation statistics. T-test dependent and descriptive presentation.

The findings were as follows.

1 . The study of the basic information and the need for learning model development revealed that those involved want to manage learning with the following issues: 1) learning that relates to real life 2) taking action and facing challenging problems 3) learn about the law on dissemination of information on online media and 4) measure and evaluate results in accordance with assigned tasks.

2. The developed learning model has 5 components: principles, objectives, content, learning process, and measurement and evaluation. The learning model was named “REWLAP Model”. The learning model was appropriate at a high level.

3. The results of the experiment learning model showed the effective value of 83.72/82.61

4. Assessing learning model 1) The learners' achievement after school was higher than before learning at statistical significance at the .01 level. 2) creative writing ability on online media. Learners score above 80%.

Keywords: learning model; creative writing; online media

บทนำ

การสื่อสารด้วยการเขียนเป็นทักษะทางการสื่อสารที่สำคัญซึ่งสามารถแสดงออกให้เห็นได้อย่างเด่นชัดและปรากฏหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้การเขียนยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดจินตนาการและประสบการณ์ที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนได้ การเขียนได้เข้ามามีบทบาทในยุคปัจจุบัน เห็นได้จากการรับสารในยุคปัจจุบันมนุษย์จะรับสารโดยการอ่านข่าวสารต่าง ๆ จากระบบสื่อสารออนไลน์ ดังนั้นการสื่อสารด้วยการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อความต้องการและเป็นกระจกสะท้อนบุคลิกภาพของผู้เขียน (Ministry of Education, 2017 ; Taweessri & Autthawuttikul, 2015)

ในปัจจุบันการสื่อสารบนสื่อสังคมออนไลน์เป็นที่นิยมในชีวิตประจำวันของบุคคลต่าง ๆ โดยมีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล การเขียนแสดงทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งบนสื่อออนไลน์จึงมีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งผลจากการสื่อสารจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับการสื่อสารของผู้ส่งสาร (Paensuk & Lanchwathanakorn, 2020; Prawichai, 2016; Sillapapakdee, Jaroenjittakam, Bangthamai & Yodsinn 2017)

จากผลการเรียนรู้ด้านการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ ในปี 2562 ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นเพราะรูปแบบการเรียนรู้มีลักษณะเป็นการบรรยาย เนื้อหาการเรียนรู้ยังไม่ทันสมัย และขาดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวย ซึ่งเป็นข้อมูลให้ผู้สอนจะต้องนำมาพิจารณาเพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความรู้และทักษะการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ของผู้เรียน (Rajabhat Udonthani, 2020)

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของวิธีการติดต่อสื่อสารในยุคปัจจุบัน ประกอบกับนโยบายของพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตราที่ 5 (Royal Thai Government Gazette, 2019) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์การพัฒนาบุคคลในระดับอุดมศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ ดังนั้นผู้สอนควรจัดหารูปแบบการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานการใช้ชีวิตที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และมีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ในการสื่อสารด้วยการเขียนบนสื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ มีความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
4. เพื่อประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ผ่านการรับรองจริยธรรมในมนุษย์หมายเลขการอนุมัติที่ อว 062217/2546 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์และนักเขียน รวมทั้งสิ้น 5 คน และนักศึกษา จำนวน 100 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)
2. กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพขั้นทดลองภาคสนาม (Try out) เพื่อหาความยากง่ายของแบบทดสอบ เป็นนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน 30 คน
3. กลุ่มตัวอย่างในการทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เป็นนักศึกษาภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน 50 คน
4. กลุ่มตัวอย่างในการประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้ เป็นนักศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน 50 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

- เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เนื้อหา 6 บทเรียน คือ 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนสร้างสรรค์ 2) หลักการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์ 3) การเขียนเนื้อหาบนสื่อออนไลน์ 4) พื้นฐานการเขียนเรื่องสั้น 5) การเขียนเรื่องสั้นบนสื่อออนไลน์ 6) การเขียนสารคดีบนสื่อออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างชนิดปลายเปิด (Structure In-depth Interview) สำหรับผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์และนักเขียน จำนวน 12 ข้อ
2. แบบสอบถามความต้องการและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษา เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ และเป็นแบบแสดงความคิดเห็น จำนวน 6 ข้อ
3. รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ ระยะเวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 36 ชั่วโมง
4. แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert (1967)
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย 5 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
6. แบบทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ เรื่องการเขียนสารคดีสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ มีรายการประเมิน จำนวน 5 รายการ รายการละ 5 คะแนน รวมคะแนนทั้งสิ้น 25 คะแนน

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างชนิดปลายเปิด แบบสอบถามความต้องการและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ ได้รับการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60–1.00 ไว้ใช้ในการดำเนินการวิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

1. การศึกษาพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 และหลักสูตรสำนักวิชาศึกษาทั่วไป พุทธศักราช 2562 ในด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ การเขียนสร้างสรรค์ และการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์

3. การสัมภาษณ์ ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์และนักเขียน จำนวน 5 คน และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา จำนวน 100 คน

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมและหาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีการประเมินดังนี้

1. ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

2. การหาค่าประสิทธิภาพ ขั้นทดลองภาคสนาม (Try out) ของรูปแบบการเรียนรู้ กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ขั้นตอนที่ 3 หาค่าประสิทธิภาพ ขั้นทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) ของรูปแบบการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ การวิเคราะห์เนื้อหา สรุปแบบพรรณนาความ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ ด้วยค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแบบประเมินค่า 5 ระดับ ของ Likert วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ โดยการใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้ค่าที (t-test dependent) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ เรื่องการเขียนสารคดีสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ควรจัดเนื้อหาในบทเรียนที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง มีการมอบหมายงานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สลับกับกระบวนการกลุ่ม พร้อมทั้งการใช้โจทย์ปัญหาที่ท้าทาย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการรังสรรค์คำและข้อความในงานเขียนของตนเอง การสอดแทรกความรู้ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์เป็นสิ่งที่จำเป็น เป็นการทำให้ผู้เรียนรู้ขอบเขตของการเผยแพร่ข้อมูล และงานเขียนแต่ละประเภทจะมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้นการวัดผลและประเมินผลจะต้องจัดให้สอดคล้องกับที่ได้รับมอบหมาย

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี รูปแบบการเรียนรู้มีชื่อว่า “REWLAP Model” มีองค์ประกอบหลักคือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาการเรียนรู้ ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. Review knowledge: R ขั้นสำรวจความรู้เดิม เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละเนื้อหา เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน แนะนำสื่อแหล่งเรียนรู้ และบทบาทของผู้เรียนและสมาชิกกลุ่มและกระตุ้นความสนใจผู้เรียนโดยใช้คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์งานเขียนและการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์

2. Enhancing creativity: E ขั้นเพิ่มเติมความคิดสร้างสรรค์ เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกระบวนการกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนในระดับ เก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความคิดและประสบการณ์ นำไปสู่การต่อยอดทางความคิดที่สร้างสรรค์

3. Write from the idea: W ขั้นรังสรรค์งานเขียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องแยกตัวออกจากกลุ่ม เพื่อนำความคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 นำมาบูรณาการกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง รังสรรค์ออกมาเป็นงานเขียนสร้างสรรค์ของตนเอง

4. Let's check: L ขั้นเปลี่ยนกันตรวจสอบ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนแต่ละคนนำงานเขียนของตนเองไป แลกเปลี่ยนกับเพื่อนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยผู้สอนจะกำหนดเกณฑ์ในการตรวจสอบเอาไว้อย่างชัดเจน จากนั้นให้ผู้เรียนส่งงานเขียนให้กับผู้สอน เพื่อให้ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนที่จะมอบหมายงานให้ผู้เรียนไปแก้ไขในลำดับถัดไป

5. Assign Edit: A ขั้นรับข้อมูลเพื่อแก้ไข เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้ส่งผลงานเขียนของตนเองลงในระบบออนไลน์ที่ผู้สอนได้สร้างไว้ เป็นกลุ่มเผยแพร่งานเขียนที่ยังไม่เปิดให้บุคคลสาธารณะเห็น ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำเพื่อแก้ไขกันภายในกลุ่ม ผู้เรียนจะได้แก้ไขงานเขียนของตนเองเมื่อผู้เรียนได้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยในงานเขียนของตนเองจากการให้คำแนะนำของบุคคลภายในกลุ่ม

6. Publish: P ขั้นนำไปเผยแพร่ หลังจากที่ได้แก้ไขงานของตนเองจนกระทั่งงานเขียนสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนจะส่งผลงานของตนเองสู่ระบบออนไลน์ โดยให้บุคคลทั่วไปสามารถอ่านได้อย่างเสรี และเป็นการเผยแพร่แบบสาธารณะ

การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 และการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพขั้นทดลองภาคสนาม (Try out) มีผลการประเมินด้านกระบวนการ (E_1) ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17 และการประเมินผลลัพธ์ (E_2) ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.33 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) ในลำดับถัดไป

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แสดงผลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ขั้นทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run)

รายการ	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	E_1	E_2
ระหว่างเรียน	80.61	83.11	84.50	83.56	84.78	85.78	83.72	
หลังเรียน								82.61

จากตารางที่ 1 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ ชั้นทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง ผลการประเมินด้านกระบวนการ (E_1) ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.72 และการประเมินผลลัพธ์ (E_2) ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.61 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แสดงว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างได้

4. ผลการประเมินรูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลการประเมินดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน แสดงผลตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การประเมิน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	50	60	39.72	4.00	23.14	.000*
หลังเรียน	50	60	51.86	2.42		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่าผู้เรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน โดยการเขียนสารคดีสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ แสดงผลตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

รายการประเมิน	องค์ประกอบ	เนื้อเรื่อง	การใช้ภาษา	การสรุปเรื่อง	คุณค่าของงานเขียน	ผลรวม
ร้อยละ	83.6	85.2	87.6	88	86.4	86.13

จากตารางที่ 3 ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการเขียนสารคดีสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ ในภาพรวมมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกรายการประเมิน และมีค่าร้อยละของคะแนนเท่ากับ 86.13

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์และนักเขียน รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักศึกษา ในภาพรวมพบว่ารูปแบบการเรียนรู้ควรจัดเนื้อหาในบทเรียนที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตของผู้เรียน มีการมอบหมายงานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สลับกับกระบวนการกลุ่ม พร้อมทั้งการใช้โจทย์ปัญหาที่ท้าทาย สอดแทรกความรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์และประเมินผลที่เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของ Joyce, Weil & Calhoun (2011) ที่กล่าวว่าผู้วิจัยควรศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากเอกสาร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้

เกิดการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีความสัมพันธ์กัน จะส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่กำหนด และสอดคล้องกับหลักการออกแบบการเรียนรู้ของ Kruse (2008) ; Khemmani (2017) กล่าวถึงก่อนการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทำความเข้าใจกับปัญหาและเป้าหมายการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะสร้างขึ้น ตลอดจนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่จำเป็น สอดคล้องกับแนวคิดของ Ngamrungrot (2020); Nuangchalem (2017) กล่าวถึง การเขียนจากสิ่งที่ใกล้ตัวนับเป็น จุดเริ่มต้นที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอนการเขียนอย่างสร้างสรรค์ เพราะจะช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนให้อยากเขียน ด้วยตัวของเขาเอง และการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ผู้วิจัยจะต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ รวมไปถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัย เนื้อหาและวิธีการสอนจะต้องสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bangthamai (2017); Sriwichai & Kaewurai (2018) ที่ได้สรุปว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยควรศึกษาข้อมูลประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพความคาดหวังของผู้เรียนและผู้สอน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล รูปแบบการเรียนรู้มีชื่อว่า “REWLAP Model” รูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากความต้องการและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานะสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีจุดเน้นในการพัฒนาความรู้และความสามารถของผู้เรียน โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีเนื้อหาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน และแบบทดสอบที่สร้างความสนใจของผู้เรียน หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ทั้งการเรียนรู้จากทฤษฎีและการปฏิบัติไปประยุกต์ใช้กับชีวิตของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ และได้นำรูปแบบการเรียนรู้ไปตรวจสอบความเหมาะสม พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำไปหาค่าประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Scriven (2000); Moonkham & Soontornprasert (2007) กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ นั้น ต้องผ่านการประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นการช่วยลดความความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากอคติ ลดอิทธิพล ส่งผลให้วัตรกรรมที่สร้างขึ้นมีความน่าเชื่อถือ การสร้างแบบฝึกความสามารถควรมีรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ควรมีแบบเดียวเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความน่าเบื่อหน่ายในการอยากรู้ อยากลอง เนื้อหาในแบบฝึกจึงต้องมีความน่าสนใจเหมาะสมแก่ผู้เรียนและเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Aungkurat (2021) ที่ได้นำรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปหาค่าความเหมาะสมกับผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้รูปแบบการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความเหมาะสมที่จะนำไปจัดการเรียนรู้ได้

3. การทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ แล้วนำแบบทดสอบมาหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ และได้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (One to One Tryout) ตรวจสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Try out) ตรวจสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (Try out) และนำไป ทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้รูปแบบการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Brahmawong (2013) ที่ได้กล่าวถึงการทดสอบประสิทธิภาพสื่อการสอน นั้นจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพและตรวจสอบประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปใช้จริง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Merdthaisong (2019) ได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบประสิทธิภาพกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ให้สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4. ประเมินผลรูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจาก รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับยุคปัจจุบันที่มีโรคระบาดโควิด 19 เกิดขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่นิยมรับข้อมูลจากสื่อออนไลน์ และเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันบนโลกออนไลน์มากขึ้น ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนต้องปรับวิธีการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์หลังสำเร็จการศึกษา จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Lertsakornsir, Narumitlert & Samutpradit (2021); Thonghattha (2021) กล่าวถึง พฤติกรรมของมนุษย์ในยุคที่มีโรคติดต่อ คือการใช้ชีวิตอยู่ในโลกเสมือนจริงมากขึ้น ดังนั้นการเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อออนไลน์จึงเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน การใช้สื่อออนไลน์จึงมีความนิยมเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Wongjinda & Nusso (2021); Thongsen, Teeraputon & Hingkanont (2018) ที่ได้สรุปว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความสามารถนั้นไปใช้ได้ในชีวิตจริง จะส่งผลต่อความสนใจใฝ่รู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีขึ้น

2) การทดสอบความสามารถการเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ ในภาพรวมผู้เรียนมีคะแนนเท่ากับ ร้อยละ 86.13 ทั้งนี้เนื่องมาจาก หลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้เรียนทราบถึงความแตกต่างระหว่างงานเขียนทั่วไปและงานเขียนสร้างสรรค์ งานเขียนทั่วไปจะเน้นไปที่การเขียนเพื่อสื่อสารข้อมูลให้ถูกต้องและชัดเจน โดยมักจะใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย งานเขียนสร้างสรรค์จะใช้ภาษาเขียนเพื่อสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ การใช้ภาษาที่สวยงามและน่าสนใจเพื่อให้ผู้อ่านสนใจและติดตามอ่านจนจบเรื่อง ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอน มีการจัดกระบวนการกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้แบ่งปันข้อมูลจากความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อนำไปสู่การสังเคราะห์ออกมาเป็นงานเขียนของตนเอง การช่วยกันตรวจสอบงานเขียนจากสมาชิกในห้องเรียนก่อนที่จะนำงานเขียนของผู้เรียนนำเสนอบนสื่อออนไลน์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Thongklang (2017) กล่าวว่า เขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่ผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นและจินตนาการของตนด้วยสำนวนภาษาสละสลวย กลวิธีการเขียนไม่มีขอบเขตจำกัด การแสดงออกในทุกองค์ประกอบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้เขียนและงานเขียนนั้นต้องมีคุณค่าทางอารมณ์และสติปัญญา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Pothi (2021) ได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีพบว่าหลังจัดการเรียนรู้ผู้เรียนมีระดับความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษารายละเอียด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแผนการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจก่อนปฏิบัติการสอน
2. ในขั้นตอนการเรียนรู้ ขึ้นเปลี่ยนกันตรวจสอบ ผู้สอนต้องคอยกำกับผู้เรียนในบทบาทการเป็นผู้เสนอแนะความคิดเห็น ว่าไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวเป็นหลักหรือแสดงความคิดเห็นด้วยความเกรงใจ แต่ควรแสดงความคิดเห็นด้วยความเป็นกลาง ปราศจากอคติ โดยยึดหลักวิชาการและเกณฑ์การประเมินชิ้นงานที่ได้ตกลงกันไว้เพื่อให้ข้อเสนอแนะนั้นมีคุณค่าและความถูกต้องตามหลักวิชาการ
3. ผู้สอนควรจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียน เช่น วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียน การพูดของผู้สอน การควบคุมอารมณ์ของผู้สอน ฯลฯ เพราะปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ชิ้นงานที่แปลกใหม่และมีคุณภาพ และในการแบ่งกลุ่มควรจัดให้มีสมาชิกในกลุ่มที่ระดับความรู้ เช่น เก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้เกิดกระบวนการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาในครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนหรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง เช่น Facebook Line Google classroom ฯลฯ เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่ากำลังศึกษาโดยมีผู้สอนคอยดูแลหรือให้คำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา
2. ควรมีการเผยแพร่รูปแบบการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์บนสื่อออนไลน์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี กับสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า เพื่อนำไปพัฒนาและบูรณาการกับการเรียนรู้ต่อไป
3. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบการประเมินสื่อที่นำมาใช้ เพื่อให้ทราบถึงความต้องการความสนใจจุดเด่นและจุดด้อยของรูปแบบการเรียนรู้และสื่อที่ใช้ในปัจจุบัน ทำให้ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้และสื่อให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

References

- Aungkurarat, P. (2021). The Development of the Collaborative and Integrated Learning Approach Based on Local Wisdom Using the Project-Based Learning of Sculptures for the Grade 6 Students in the Learning Area of Visual Arts. *Narkbhut paritat Journal*, 13(1), 161-176. (in Thai)
- Bangthamai, E. (2017). The Development of Learning and Teaching Activities through Online Social Networking to Promote Creative Internet Using for Students in Tertiary Level. *Silpakorn University Journal Thai version*, 37(1), 93-118. (in Thai)
- Brahmawong, C. (2013). Developmental Testing of Media and Instructional Package. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(1), 7-20. (in Thai)
- Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2011). *Models of teaching*. (9th ed.). Boston, MA: Pearson Education.
- Khemmani, T. (2017). *Science of Teaching: The Knowledge for efficient Learning Management*. (21st ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Kongchart, C. (2021). The Effect of Syntectics Instruction Model with Writing Process Approach on Creative Writing Ability of Grade 9 Students. *ARU Research Journal*, 8(1), 75-84. (in Thai)
- Kruse, K. (2008). *Introduction to Introduction Design and the ADDIE Model*. Retrieved March 15, 2020, from <http://www.cognitivedesignsolutions.com/Instruction/Learning Theory>.
- Lertsakornsir, M., Narumitlert, J., & Samutpradit, K. (2021). Factors Effecting on Learning Behaviors with Students' Online Learning in Saint Louis College from COVID-19 Situations. *Journal of Health and Health Management*, 7(1), 13-27. (in Thai)
- Likert, R. (1967). "The Method of Constructing and Attitude Scale". In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.

- Merdthaisong, P. (2019). Model of Knowledge Management on Sustainable Water Resource Management through the Process of Self – knowledge Building in Buriram Province. *Narkbhut paritat Journal*, 11(1), 1-9. (in Thai)
- Ministry of Education. (2017). *Educational Development Plan of the National Council for Peace and Order No. 12 (2017-2021)*. Bangkok: Agricultural Community of Thailand. (in Thai)
- Moonkham, S., & Soontornprasert, S. (2007). *The development of academic works towards the promotion of academic standing*. Bangkok: e-books. (in Thai)
- Ngamrungrot, N. (2020). The Writing Techniques for the Biography: A Case Study from Student's Paper in the Course of Non-Fiction Writing. *Vannavidas Journal*, 20(2), 202-232.
- Nuangchalerm, P. (2017). *Teaching research*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Paensuk, L., & Lanchwathanakorn, C. (2020). Effects of Organizing Learning with Differentiated Instruction by Using a Graphic Organizer for Development of Creative Writing Skills of Fourth Grade Students. *Ojed an online journal education*, 15(1), 1-12. (in Thai)
- Pothi, P. (2021). The development of creative writing ability based on genre-based approach with peer feedback for undergraduate student. *academic journal phranakhon rajabhat university*, 12(2), 140-154. (in Thai)
- Prawichai, S. (2016). *Writing basic public relations work*. Pathum Thani: Bangkok University. (in Thai)
- Royal Thai Government Gazette. (2019). *The Higher Education Act, B.E. 2562*, Volume 136, Part 57a, dated May 1, 2019.
- Scriven, M. (2000). *The Methodology of Evaluation In curriculum evaluation*. Chicago: American Educational Research Association.
- Sillapapakdee, J., Jaroenjittakam, S., Bangthamai, A., & Yodsin, N. (2017). The Development of Blended Learning Instruction By Using Collaborative Learning On News Writing Ability For Public Relations for Undergraduate Student Faculty. *Veridian E- Journal Silpakorn University*, 10(2), 2583-2601. (in Thai)
- Sriwichai, P., & Kaewurai, W. (2018). A development of learning management model based on authentic learning with scaffolding to enhance creative Thai language writing ability for upper secondary students. *Journal of Education Naresuan University*, 22(3), 135-149. (in Thai)
- Taweessri, K., & Autthawuttikul, S. (2015). Effects of cooperative integrated reading and composition through social media on competency of essay writing of prathomsuksa 6 students. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 8(2), 2025-2038. (in Thai)
- Thonghattha, M. (2021). The situation of online learning management during the covid-19 pandemic of foreign languages department teachers at Pakphanang school in Nakhon Si Thammarat province. *journal of lawasri*, 5(1), 43-52. (in Thai)
- Thongsan, A., Teeraputon, D., & Hingkanont, P. (2018). Development of Learning Model Through Online Social Networks using Reflective Process to Enhance Creative Problem-Solving Ability in Nursing. *Journal of Nursing and Health Sciences*, 12 (Special Issue), 133-147. (in Thai)

- Thongklang, P. (2017). Creative Writing: Use of Words and Types of Writing. *Wiwitwannasan*, 1(2), 61-76. (in Thai)
- Udon Thani Rajabhat University. (2020). *Minutes of the meeting reflecting the learning results of the academic year 2019, March 18, 2020 at the conference room of the Office of General Education*. Udon Thani: Auther. (in Thai)
- Wongjinda, W., & Nusso, T. (2021). Project Based Learning on Innovation and Information Technology in Education for Industrial Education of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. *Narkbhut paritat Journal*, 13(1), 1-8. (in Thai)

ผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
64 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ถนนทหาร ตำบลหมากแข้ง
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000
E-mail: penthai_88@windowslive.com

